

ikke gælder her, her skal ikke saa stort et Apparat til, og det er ganske urimeligt at paabyrde Ganespaltepatienterne og deres Forsørgere de store Vanskeligheder og de store Udgifter, som er forbundne med, at de skal herover for at behandles. Og saa maa man endelig huske paa, at Professor Warming har fundet en ganske særlig Metode at behandle Ganespaltepatienter paa, en Metode, som nu er blevet optaget i Udlandet. Saa vidt jeg ved, arbejder man nu baade i London og i Berlin med Professor Warmings Metode.

Af alle disse Grunde synes jeg, at jeg med fuldstændig Ret kan staa frem her og anbefale, at man yder denne beskedne Forhøjelse paa 1,500 Kr. til dette i højeste Grad menneskekærlige Arbejde, som Professor Warming her ofrer sig for, og det er mit Haab, at der her i Tinget skal vise sig en saadan Stemning for dette Forslag, at det kan føres igennem. Men jeg haaber naturligvis først og fremmest, at der maa komme Udtalelser fra Ordføreren for Finansudvalget og den højtærede Kultusminister, som gaar i den Retning, at vi kan vente, at der vil blive stillet et Ændringsforslag om en saadan Forhøjelse til tredje Behandling, og da skal jeg selvfølgelig med Glæde tage mit Ændringsforslag tilbage.

Larsen: Jeg finder ingen Anledning til paa ny at gaa ind paa alle de Spørgsmaal, som den ærede Ordfører (Mads Larsen) har gennemgaaet, da, som han jo rigtigt bemærkede, hele Udvalget staar enigt, og derfor trænger den Anbefaling, han har givet som Ordfører, jo ikke til yderligere Støtte fra anden Side. Derimod vil jeg gøre nogle Bemærkninger vedrørende et Par Punkter, som ikke blev omtalt af den ærede Ordfører, og hvoraf i alt Fald det ene vedrører den Valgkreds, som jeg repræsenterer. Det er det Samraad, der staa omtalt i Betænkningen Nr. 226 vedrørende Koldinghus Slotsruin. Jeg skal ikke komme udførligt ind paa denne Sag, da den blev omtalt ved Finanslovens første Behandling, men kun gøre opmærksom paa, at det Samraadet gik ud paa, var, om det ved Kultusministerens Velvillie kunde lykkes at faa vedtaget en Fortsættelse af den 3-aarige Bevilling, som udløber med i Aar, for

at det Arbejde, der er paabegyndt, og som ikke er fuldført, kunde blive fuldført til Gavn for det Museum, som har sin Plads indenfor disse Slotsruiner, og jeg tror ogsaa til Gavn for en Del af Slotsruinernes Bevarelse. Jeg haaber, at dette Samraad skal føre til, at der kan komme et Ændringsforslag til tredje Behandling, og jeg vil henstille til den højtærede Kultusminister at udtale sig om denne Sag, idet jeg kun skal gøre opmærksom paa, at der findes derovre i Kolding Slotsruiner forskellige kønne Ting, som tidligere har haft Plads indenfor det kongelige Bibliotek, og som kan faa en udmærket Anvendelse derovre, medens det, hvis det skal ligge hen, vil komme til at lide Skade. Jeg tror, at begge Dele, baade selve Slotsruinen og disse Ting fra det kongelige Biblioteks Festsal, fortjener at blive bevaret.

Dernæst er der et Punkt vedrørende § 18, Konto VIII. C. 2. b., som der har været, jeg kunde gerne sige, et lille Samraad om, men et Samraad, som ikke har sat sig Spor i Betænkningen. Aarsagen til, at det ikke har sat sig Spor i Betænkningen, skal jeg ikke komme ind paa. Det vedrører Forholdet med Hensyn til Indkøbet af Malerier og Billedhuggerarbejder. Det har ikke været fuldstændig opklaret, om denne Bevilling administreres i Overensstemmelse med det, som oprindeligt var paataent, den Gang den blev givet. Jeg har med Assistance fra anden Side faaet denne Sag undersøgt, og jeg tror, jeg nu tør sige, at i Finansaaret 1889—90, da denne Bevilling blev forhøjet med 30,800 Kr., var det Forudsætningen fra alle Sider, at den samlede Bevilling skulde bruges paa den Maade, at de 20,000 Kr. skulde bruges til Indkøb af Malerier og de 15,000 Kr. til Indkøb af Billedhuggerarbejder, og kun, hvis man i et Aar fandt, at man ikke havde Brug for hele Beløbet til Indkøb af en enkelt Slags Kunstværker, kunde en Del af Bevillingen føres over til næste Aar, og hvis det skulde vise sig, at der blev for meget, vilde det altsaa falde tilbage til Statskassen. I Stedet for har der udviklet sig en Praksis, som gaar ud paa, at man i noget for høj Grad begunstiger Indkøbet af Malerier, og at man ikke bruger hele det Beløb, der er bestemt til Indkøb af Billedhuggerarbejder. Jeg vil gerne med denne korte Omtale holde